

ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα μίαν

1. ΠΕΜΠΤΗ. Ἡ πρόοδος τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τῶν ἑπτὰ Μακκαβαίων παιδων, τῆς μητρὸς αὐτῶν Σολομονῆς καὶ τοῦ διδασκάλου αὐτῶν Ἐλεαζάρου, Παύλης ὁσίας τῆς Ῥωμαίας.

Ἀπὸ τῆς σήμερον ἄρχεται ἡ νηστεία τοῦ Δεκαπενταυγούστου.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ὁσίας Παύλης εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἀπολυτίκια, τῶν ἁγίων. Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ Σταυροῦ.

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τοῦ Σταυροῦ. Κανόνες, ὁ τοῦ Σταυροῦ μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου» καὶ ὁ τῶν ἁγίων εἰς 8 μετὰ στίχου· «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε, ὑπὲρ ἡμῶν». Καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας», ἡ Τιμιωτέρα καὶ αἱ δύο καταβασίαι· «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε» καί· «Ὁ διὰ βρώσεως». Δοξολογία μεγάλη καὶ ἐν συνεχείᾳ γίνεται ἡ ἔξοδος τοῦ Τιμί-ου Σταυροῦ καὶ ἡ προσκύνησις αὐτοῦ, κατὰ τὸν τύπον τῆς Κυριακῆς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως. Μετὰ δὲ τὴν τελετὴν, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα, τῆς Κυριακῆς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, ἀλλ' εἰς τὸ β' ἀντίφωνον λέγεται· «... ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς». Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς». Ἀπολυτίκια, τοῦ Σταυροῦ, τῶν ἁγίων καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ». Ἀντὶ τοῦ τρισαγίου· «Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν». Ἀπόστολος, τῶν ἁγίων καὶ Εὐαγγέλιον, τοῦ Σταυροῦ (ζῆτει τῇ Κυριακῇ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως). Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν·

«Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε. Ἀλληλούϊα». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας. Ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς ἐκ τοῦ Μηναίου. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις», ψάλλεται ὁ Μικρὸς Παρακλητικὸς Κανὼν πρὸς τὴν Θεοτόκον. Μετὰ τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Στεφάνου· «Βασίλειον διάδημα». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Παρθένε πανάμωμε» (ζῆτει ἐν τῷ Ὡρολογίῳ εἰς τὰ κατ' ἥχον θεοτοκία, ἥχος δ').

Τυπικὴ διάταξις τῶν Παρακλητικῶν Κανόνων

Ὁ Μικρὸς καὶ ὁ Μέγας Παρακλητικὸς Κανὼν πρὸς τὴν Θεοτόκον, ψάλλονται ἐναλλάξ καθ' ἐκάστην ἐσπέραν ἀπὸ 1ης ἕως 13ης Αὐγούστου, ἐκτὸς Σαββάτου καὶ τῆς παραμονῆς τῆς ἐορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως. Ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ Μικροῦ, ἐκτὸς ἐὰν ἡ 1η Αὐγούστου συμπέσῃ ἐν Κυριακῇ, ὅποτε ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ Μεγάλου. Ἐν ταῖς Κυριακαῖς καὶ τῇ 6ῃ Αὐγούστου ψάλλεται πάντοτε ὁ Μέγας.

Ὁ προεστὼς ἀναγινώσκει τὸν ρμβ' ψαλμόν· «Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου». Εἶτα ψάλλεται τὸ «Θεὸς Κύριος» τετράκις μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ καὶ τὰ τροπάρια· «Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν». Δόξα, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ. Καὶ νῦν· «Οὐ σιωπήσομέν ποτε, Θεοτόκε». Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ ψάλλεται ὁ κανὼν τῆς Παρακλησεως ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4 τροπάρια ἐν ἐκάστη ὥδῃ, μετὰ στίχου εἰς τὰ δύο πρῶτα· «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς» καὶ εἰς τὰ δύο τελευταῖα μετὰ τοῦ «Δόξα» καὶ τοῦ «Καὶ νῦν». Τῆς α', γ', ε', ζ' καὶ θ' ὥδης ἄρχεται ὁ α' χορὸς, τῆς δὲ δ', ς' καὶ ἡ' ἄρχεται ὁ β'.

Μετὰ τὴν γ' ὥδην· «Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων» καί· «Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ». Ὁ ἱερεὺς· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός», «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν», «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου», «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς», «Ὅτι ἐλεήμων». Ὁ α' χορὸς τό κάθισμα· «Πρεσβεία θερμῇ» καὶ ὁ β' χορὸς ἄρχεται τῆς δ' ὥδης.

Μετὰ τὴν ς' ὥδην· «Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων» καί· «Ἀχραντε, ἡ διὰ λόγου», καὶ ὁ ἱερεὺς πάλιν τὴν δέξιν ὡς ἀνωτέρω. Ὁ β' χορὸς τὸ κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν» καὶ οἱ χοροὶ ψάλλουσι τὸ προκείμενον· «Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου» τρὶς μετὰ τοῦ στίχου·

«Ἄκουσον, θύγατερ». Εἶτα ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ ἱερέως τὸ εὐαγγέλιον τῆς Παρακλήσεως (ἐν τῇ Μικρὰ τὸ «Ἀναστᾶσα Μαριὰμ» καὶ ἐν τῇ Μεγάλῃ τὸ «Εἰσηλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά»).

Μετὰ τὸ εὐαγγέλιον, ὁ β' χορὸς τὸ «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι» καὶ ἀρχομένοι τοῦ α' χοροῦ, ψάλλονται τὰ Δόξα· «Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα». Καὶ νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου». «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός» καὶ τά· «Μὴ καταπιστεύσης με», «Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί» καί· «Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων». Ὁ ἱερεὺς· «Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου», οἱ χοροί· «Κύριε, ἐλέησον» ἐκ ιβ' (τετράκις ἀνὰ τρίς), ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν· «Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς» καὶ ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ ψάλλονται αἱ ζ', ἡ καὶ θ' ᾠδαί.

Ἀπὸ τοῦ μεγαλυναρίου· «Ἄξιόν ἐστιν», ὁ ἱερεὺς θυμᾷ τὸν ναὸν κατὰ τὴν τάξιν. Πρὸ τοῦ «Πᾶσαι τῶν ἀγγέλων», ψάλλεται καὶ τὸ μεγαλυνάριον τοῦ ναοῦ.

Τὸ τρισάγιον καὶ τὰ κατανυκτικὰ τροπάρια· «Ἐλέησον ἡμᾶς» ἢ τὸ τῆς ἡμέρας ἀπολυτίκιον, ἀναλόγως τοῦ Τυπικοῦ.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς μνημονεύει καὶ πάλιν ὡς ἀνωτέρω ἐπιλέγων καὶ τὴν δέησιν· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι» καὶ τὴν εὐχήν· «Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός». Εἶτα· «Σοφία. Ὁ ὢν εὐλογητός». Ὁ ἀναγνώστης· «Ἀμήν. Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός». Καὶ ὁ ἱερεὺς ποιεῖ τὴν ἀπόλυσιν.

Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν», τῶν πιστῶν ἀσπαζομένων τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ψάλλονται τὰ ἑξαποστειλάρια· «Ἀπόστολοι ἐκ περάτων».

2. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχιεπισκόπου Στεφάνου, τῆς ὁσίας Φωτεινῆς τῆς Καρπασίτιδος (ἁγίας Φωτοῦς).

Ἡ ἀκολουθία τῆς ὁσίας Φωτεινῆς εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναιᾶ*.

Τῷ ἑσπέρας. Τελεῖται ὁ Ἑσπερινὸς ὡς ἐν τῷ *Μηναιῷ*. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις», ψάλλεται ὁ Μέγας Παρακλητικὸς Κανὼν. Μετὰ τὸ τρισάγιον, ψάλλονται τὰ ἀπολυτίκια τοῦ Σαββάτου· «Ἀπόστολοι, μάρτυρες καὶ προφῆται». Δόξα· «Μνήσθητι, Κύριε». Καὶ νῦν· «Μήτηρ ἁγία».

3. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἰσαακίου, Δαλμάτου, Φαύστου καὶ Θεοκλήτου ὁσίων, Σαλώμης μυροφόρου, Θεοδώρας τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ.

4. ΚΥΡΙΑΚΗ Ϛ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Τῶν ἐν Ἐφέσῳ ἐπτὰ παιδῶν.

Ἦχος πλ. α'. Ἐωθινὸν Ϛ'

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκια· «Ἀπόστολοι, μάρτυρες». Δόξα· «Μνήσθητι, Κύριε».

Κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα τοῦ πλ. α' ἤχου 7 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν ἁγίων·
«Παρανόμου προστάγματος».

Δόξα, καὶ νῦν: τὸ α' θεοτοκίον τοῦ πλ. α' ἤχου· «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ».
Εἵσοδος· «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβασί-
λευσεν».

Ἀπόστιχα: τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, καὶ νῦν: τὸ θεοτοκίον τοῦ πλ. α' ἤχου· «Ναὸς καὶ πύλη».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Τὸν συνάναρχον Λόγον». Δόξα, καὶ νῦν,
τὸ θεοτοκίον· «Χαῖρε, πύλη Κυρίου».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ πλ. α' ἤχου, τὰ τριαδικά·
«Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια· «Τὸν συνάναρχον Λόγον». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Χαῖρε,
πύλη Κυρίου».

Καθίσματα: τὰ ἀναστάσιμα.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ πλ. α' ἤχου καὶ ἅπαντα
ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ (Ϛ') Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν ἁγίων, εἰς 4 ἕκαστος.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: τὸ κάθισμα τῶν ἁγίων· «Οἱ τὰ τοῦ κόσμου». Δόξα, καὶ νῦν,
τὸ θεοτοκίον· «Φιλαμαρτήμων πεφυκώς».

Ἀφ' Ϛ' ᾠδῆς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον
τῆς ἡμέρας.

Καταβασίαι· «Χοροὶ Ἰσραήλ».

Ἡ Τιμιωτέρα καὶ ἡ καταβασία· «Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη».

Ἐξαποστειλάρια: τὸ ζ' ἀναστάσιμον· «Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Ὁ ποιητὴς τῆς κτίσεως».

Αἱνοί: τὰ ἀναστάσιμα

Δόξα: τὸ ζ' ἑωθινόν· «Ἡ ὄντως εἰρήνη σύ, Χριστέ».

Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν: τῆς Κυριακῆς.

Ἀπολυτίκια· «Τὸν συνάναρχον Λόγον», τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον· «Ἐπὶ τοῦ ὅρους μετεμορφώθης».

Ἀπόστολος: τῆς Κυριακῆς ζ' Ἐπιστολῶν· «ἔχοντες χαρίσματα».

Εὐαγγέλιον: τῆς Κυριακῆς ζ' Ματθαίου· «Ἐμβὰς ὁ Ἰησοῦς εἰς πλοῖον».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι Ζ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Ζ' ἐβδ. Ματθαίου.

Τῷ ἐσπέρας. Ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Πρὸ τοῦ β' καὶ γ' προσομοίου τῶν ἀποστίχων, λέγονται οἱ ἐξῆς στίχοι·

«Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστιν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας».

«Θαβῶρ καὶ Ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται».

Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις», ψάλλεται ὁ Μέγας Παρακλητικὸς Κανὼν. Μετὰ τὸ τρισάγιον, τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον· «Χριστοῦ τὴν μεταμόρφωσιν» (ἁπαξ).

5. ΔΕΥΤΕΡΑ. Προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Εὐσιγίου μάρτυρος, Εὐγενίου τοῦ Αἰτωλοῦ, Νόννας μητρὸς τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον (δίς). Κανόνες, ὁ προεόρτιος μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ ὁ τοῦ ἁγίου εἰς 4. Εἰς ὅς ὥδᾶς ὑπάρχει τριῶδιον, λέγεται ὁ προεόρτιος εἰς 4, ὁ τοῦ ἁγίου εἰς 4 καὶ τὸ τριῶδιον εἰς 6 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Μετὰ τὴν γ' ὥδῃν, ψάλλεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς, εἶτα ἡ αἵτησις, τὸ προεόρτιον κοντάκιον (ζῆται μετὰ τὴν 5' ὥδῃν) καὶ τὰ καθίσματα τοῦ Μηναίου. Μετὰ τὴν 5' ὥδῃν, ψάλλεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς, εἶτα ἡ αἵτησις, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου καὶ τὸ συναξάριον. Μετὰ τὴν η' ὥδῃν, ψάλλεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς μετὰ τοῦ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν». Ἡ Τιμιωτέρα καὶ μετὰ τὴν θ' ὥδῃν ψάλλεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς. Μετὰ τὰ ἑξαποστειλάρια, οἱ ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν χῦμα ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ, μεθ' οὗς τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα, τὰ πληρωτικά καὶ τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν, μετὰ τῶν ἑξῆς στίχων πρὸ τοῦ β' καὶ γ'.

«Ἐλεος καὶ ἀλήθεια προπορεύονται πρὸ προσώπου σου».

«Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορεύονται καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν».

«Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον καὶ τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ . Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῶν καθημερινῶν ἄνευ ἑορτῆς. Ἀπολυτίκια· «Χριστοῦ τὴν μεταμόρφωσιν» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τὸ προεόρτιον· «Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον». Ἀπόστολος, ὁ προεόρτιος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Κοινωνικόν, τῆς ἡμέρας· «Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα».

6. ΤΡΙΤΗ. Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Κατάλυσις ἰχθύος.

Πανηγυρίζει ὁ μητροπολιτικὸς ναὸς Σωτῆρος Λάρνακος.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον· «Χριστοῦ τὴν μεταμόρφωσιν».

Κοντάκιον· «Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον μεταμορφώσεται».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου» εἰς 6, δευτεροῦντες τὰ δύο πρῶτα.

Δόξα, καὶ νῦν: τῆς ἑορτῆς· «Προτυπῶν τὴν ἀνάστασιν».

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Κύριος εἰσακούσεταιί μου» καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.

Ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα: τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Ὁ πάλαι τῷ Μωσεῖ», μετὰ τῶν ἐξῆς στίχων πρὸ τοῦ β' καὶ γ'.

«Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας».

«Θαβὼρ καὶ Ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται».

Δόξα, καὶ νῦν: τῆς ἑορτῆς· «Πέτρῳ καὶ Ἰακώβῳ καὶ Ἰωάννῃ».

Ἀπολυτίκιον: τῆς ἑορτῆς· «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει» (τρὶς).

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἁγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀποστόλων, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τῇ Τρίτῃ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Μετεμορφώθης» καὶ ἡ ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκιον: ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: τῆς ἑορτῆς δις ἑκάστον.

Ἀναβαθμοί: τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον· «Θαβὼρ καὶ Ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται» (τρὶς), μετὰ τοῦ στίχου·

«Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας».

Εὐαγγέλιον: τῆς ἑορτῆς· «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς».

Ὁ ν' ψαλμὸς (χῦμα). **Δόξα**· «Ταῖς τῶν ἀποστόλων». Καὶ νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου». «Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς ..., Ὁ φωτὶ σου ἄπασαν» (ζῆτει εἰς τὴν λιτὴν).

Κανόνες: οἱ δύο τῆς ἑορτῆς, ὁ μὲν α' μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6, ὁ δὲ β' ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4 (ἐκτὸς τῆς δ' καὶ θ' ᾠδῆς, εἰς ἃς ψάλλονται καὶ οἱ εἰρμοὶ τοῦ β' κανόνος), μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια ἀμφοτέρων· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ' ὥδῃς: τὸ κάθισμα τῆς ἐορτῆς· «Ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβὼρ» (ἄπαξ).
Ἀφ' ς' ὥδῃς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἐορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τῆς
ἡμέρας.

Καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας».

Ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας, ἡ θ' ὥδῃ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων τῆς ἐορτῆς, ὡς
ἀνωτέρω προδιεγράφη. Εἴτα, αἱ δύο καταβασίαι τῆς θ' ὥδῃς· «Μυστικὸς
εἶ, Θεοτόκε» καί· «Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου».

Ἐξαποστειλάριον: τῆς ἐορτῆς· «Φῶς ἀναλλοίωτον, Λόγε» (τρίς).

Αἶνοι: τὰ 3 προσόμοια τῆς ἐορτῆς· «Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου» εἰς 4.

Δόξα, καὶ νῦν: τῆς ἐορτῆς· «Παρέλαβεν ὁ Χριστός».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα: τῆς ἐορτῆς ὡς ἀκολούθως:

Ἀντίφωνον α'

«Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,
ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

«Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύι αὐτοῦ, περιεζωσμένος ἐν δυναστείᾳ».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

«Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος
φῶς ὡς ἱμάτιον».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

«Τὰ ὄρη ἀγαλλιᾶσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ὅτι ἔρχεται,
ὅτι ἥκει κρῖναι τὴν γῆν».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β'

«Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς».

«Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς».

«Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ».
 «Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθείς».

«Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγενήθη ἐν αὐτῇ».
 «Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθείς».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ´

«Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν
 ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου».

«Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει».

«Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε,
 καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων».

«Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει».

«Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην
 καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας».

«Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει».

Εἰσοδικόν· «Θαβώρ καὶ Ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. Σῶ-
 σον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθείς, ψάλλον-
 τάς σοι· Ἀλληλούϊα»²⁷.

Ἀπολυτίκιον· «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει».

Κοντάκιον· «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης».

Ἀπόστολος· τῆς ἐορτῆς· «Σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλῆσιν».

Εὐαγγέλιον· τῆς ἐορτῆς· «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», ὁ εἰρμὸς τῆς θ´ ὥδῃς τοῦ α´ κανόνος τῆς ἐορτῆς· «Ὁ
 τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη»²⁸.

Κοινωνικόν· «Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου πορευσόμεθα,
 καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιασόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀλληλούϊα».

27. Τοῦτο εἶναι τὸ παλαιὸν εἰσοδικόν, τὸ ὁποῖον ὀρίζουν τὰ πλεῖστα *Τυπικά* καὶ τὸ *Μηναῖον*. Τὸ εἰς ἱερατικὰς φυλλάδας εὐρισκόμενον εἰσοδικόν· «Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτὶ σου ὁψόμεθα φῶς. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθείς», ἀποτελεῖ νεωτέραν συνήθειαν.

28. Τοῦτο διατάσσεται ὑπὸ τῆς πλειονότητος τῶν *Τυπικῶν*. Τὸ συνήθως ψαλλόμε-
 νον «Νῦν τὰ ἀνήκουστα ἠκούσθη» δὲν εἶναι εἰρμὸς θεοτοκίος, ἀλλὰ τὸ γ´ τροπάριον
 τῆς ζ´ ὥδῃς τοῦ β´ κανόνος τῆς ἐορτῆς, καὶ ἀποτελεῖ νεωτέραν συνήθειαν.

Ἀντὶ τοῦ «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει».

Μετὰ τὸ «Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, φάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς· «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει». Δόξα, καὶ νῦν τὸ κοντάκιον αὐτῆς· «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης» καὶ ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ ἱερέως ἡ

Εὐχὴ εἰς μετάληψιν σταφυλῆς

Εὐλόγησον, Κύριε, τὸν καρπὸν τοῦτον τῆς ἀμπέλου τὸν νέον, ὃν διὰ τῆς τοῦ ἀέρος εὐκрасίας, καὶ τῶν σταγόνων τῆς βροχῆς, καὶ τῆς τῶν καιρῶν γαλήνης εἰς ταύτην τὴν ὀριμοτάτην στάσιν ἐλθεῖν ὑδρόκησας, ἵνα ἡ ἐν ἡμῖν τοῖς ἐξ αὐτοῦ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου μεταλαμβάνουσιν εἰς εὐφροσύνην, καὶ τοῖς προσενέγκασιν δῶρον εἰς ἐξιλασμὸν ἁμαρτιῶν, διὰ τοῦ ἱεροῦ καὶ ἁγίου σώματος καὶ αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου· μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
«Ἀμήν. Εἴη τὸ ὄνομα» καὶ ἡ ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ».

Τῷ ἐσπέρας. Ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Εἰς τὴν εἴσοδον ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον· «Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ», μετὰ τῶν στίχων ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις», φάλλεται ὁ Μέγας Παρακλητικὸς Κανὼν. Μετὰ τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Μετεμορφώθης» (ἁπαξ).

7. ΤΕΤΑΡΤΗ. Δομετίου τοῦ Πέρσου ὁσιομάρτυρος, Μικάλλου ὁσίου τοῦ ἐν Ἀκανθοῦ τῆς Κύπρου.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Δομετίου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μικάλλου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Τῷ ἐσπέρας. Ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις», φάλλεται ὁ Μικρὸς Παρακλητικὸς Κανὼν. Μετὰ τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Μετεμορφώθης» (ἁπαξ).

8. ΠΕΜΠΤΗ. Αἰμιλιανοῦ ἐπισκόπου Κυζίκου, Μύρωνος ἐπισκόπου Κρήτης, Εὐτυχίου, κτήτορος τῆς ἐν Κύπρῳ μονῆς τῶν Ἱερέων.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Εὐτυχίου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Τῷ ἐσπέρας. Ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*», ψάλλεται ὁ Μέγας Παρακλητικὸς Κανὼν. Μετὰ τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «*Μετεμορφώθης*» (ἁπαξ).

9. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ματθία ἀποστόλου, Ἀντωνίου μάρτυρος.

Τῷ ἐσπέρας. Ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*», ψάλλεται ὁ Μικρὸς Παρακλητικὸς Κανὼν. Μετὰ τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «*Μετεμορφώθης*» (ἁπαξ).

10. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Λαυρεντίου μάρτυρος τοῦ ἀρχιδιακόνου, Εὐστου πάπα Ῥώμης καὶ Ἱππολύτου μαρτύρων.

11. ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ (μετὰ τὴν ἑορτήν). Εὐπλου μάρτυρος τοῦ διακόνου, ἀνάμνησις τοῦ ὑπερφυοῦς θαύματος κατὰ τῶν Ἀγαρηνῶν τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Σπυρίδωνος τοῦ θαυματουργοῦ.

Ἦχος πλ. β'. Ἑωθινὸν Ζ'

Ἡ ἀκολουθία τοῦ κατὰ τῶν Ἀγαρηνῶν θαύματος τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος εὐρίσκεται εἰς τὸν ΙΑ' τόμον τῶν *Κυπρίων Μηναίων* (ἐπίμετρον).

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον· «*Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει*».

Κοντάκιον· «*Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης*».

Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ*».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα τοῦ πλ. β' ἤχου 4, τὰ 3 πρῶτα ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «*Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου*» (6ῃ Αὐγούστου) καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου Εὐπλου· «*Εὐπλε παναοίδιμε*» (11ῃ Αὐγούστου).

Δόξα: τῆς ἑορτῆς· «*Προτυπῶν τὴν ἀνάστασιν*» (6ῃ Αὐγούστου).

Καὶ νῦν: τὸ α' θεοτοκίον τοῦ πλ. β' ἤχου· «*Τίς μὴ μακαρίσει σε*».

Εἰσοδος· «*Φῶς ἱλαρὸν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· «*Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν*».

Ἀπόστιχα: τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, καὶ νῦν: τῆς ἑορτῆς· «*Πέτρῳ καὶ Ἰακώβῳ καὶ Ἰωάννῃ*» (6ῃ Αὐγούστου).

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις». Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Μετεμορφώθης».

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἁγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀποστόλων, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ πλ. β' ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια: «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Μετεμορφώθης».

Καθίσματα: τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα (11ῃ Αὐγούστου), ἥτοι διὰ μὲν τὴν α' στιχολογίαν· «Ἑορτὴ ὑπέρλαμπρος», διὰ δὲ τὴν β'· «Ὁ ὁμότιμος Λόγος».

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ πλ. β' ἤχου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ (Ζ') Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος, ὁ α' τῆς ἑορτῆς ἄνευ εἰρμῶν μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ ὁ τοῦ ἁγίου μετὰ στίχου· «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν», εἰς 4 ἑκάστος.

Ἀπὸ γ' ὥδῃς: τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης», τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου· «Τοὺς νόμους τοῦ Χριστοῦ». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ μεθέορτον· «Τῇ ἀπροσίτῳ Ἰησοῦ».

Ἀφ' ς' ὥδῃς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Καταβασίαι: «Σταυρὸν χαράξας».

Ἡ Τιμιωτέρα καὶ ἡ καταβασία· «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε».

Ἐξαποστειλάρια: τὸ Ζ' ἀναστάσιμον· «Ὅτι ἦραν τὸν Κύριον» καὶ τὸ μεθέορτον· «Φῶς ἀναλλοίωτον, Λόγε».

Αἶνοι: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου» (6ῃ Αὐγούστου) εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας».

«Θαβώρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται».

Δόξα: τὸ Ζ' ἑωθινόν· «Ἴδου σκοτία καὶ πρωΐ».

Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα: τῆς ἑορτῆς.

Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Ἀπολυτίκια· «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», «Μετεμορφώθης», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον: τῆς ἑορτῆς· «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης».

Ἀπόστολος: τῆς Κυριακῆς Ζ' Ἐπιστολῶν· «Ὁφείλομεν ἡμεῖς οἱ δυνατοί».

Εὐαγγέλιον: τῆς Κυριακῆς Ζ' Ματθαίου· «Παράγοντι τῷ Ἰησοῦ».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θεϊαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι *Η'* ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια *Η'* ἐβδ. Ματθαίου.

Τῷ ἑσπέρας. Ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς ὡς ἐν τῷ *Μηναιῷ*. Μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*», ψάλλεται ὁ Μέγας Παρακλητικὸς Κανὼν. Μετὰ τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Μετεμορφώθης» (ἁπαξ).

12. ΔΕΥΤΕΡΑ. Φωτίου καὶ Ἀνικήτου μαρτύρων.

Σήμερον ψάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ διὰ τὸ ἐν τῇ 13ῃ Αὐγούστου ἀποδίδοσθαι τὴν ἑορτὴν τῆς Μεταμορφώσεως.

Πλήρης ἀκολουθία τῶν ἁγίων Φωτίου καὶ Ἀνικήτου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναιᾶ*.

Τῷ ἑσπέρας. Ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς τῆς ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως, ἐπὶ τῇ ἀποδόσει τῆς ἑορτῆς, ὡς ἐν τῇ κυριωνύμῳ ἡμέρᾳ, ἐξαιρουμένων τῶν ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς λιτῆς. Μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*», ψάλλεται ὁ Μικρὸς Παρακλητικὸς Κανὼν. Μετὰ τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Μετεμορφώθης» (τρὶς, διὰ τὴν ἀπόδοσιν).

13. ΤΡΙΤΗ. Απόδοσις τῆς ἐορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως, Μαξίμου ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ, Εἰρήνης τῆς βασιλίσσης τῆς μετέπειτα Ξένης μοναχῆς.

Τῷ π ρ ω ῖ. Ψάλλεται ὁ Ὅρθρος τῆς ἐορτῆς ὡς ἐν τῇ κυριωνύμῳ ἡμέρᾳ, ἐξαιρουμένων τοῦ πολυελέου, τοῦ μετ' αὐτὸν καθίσματος, τοῦ ἀντιφώνου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἄπαντα τῆς ἐορτῆς, ἀλλ' Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ ἐ σ π έ ρ α ς. Ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς τῶν προεορτίων τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Πρὸ τοῦ β' καὶ γ' προσομοίου τῶν ἀποστίχων, λέγονται οἱ ἐξῆς στίχοι·

«Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι».

«Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυῖδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν· ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου».

Μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*», ψάλλεται ὁ Μέγας Παρακλητικὸς Κανὼν. Μετὰ τὸ τρισάγιον, τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον· «*Λαοὶ προσκιρτήσατε*» (ἄπαξ).

14. ΤΕΤΑΡΤΗ. Προεόρτια τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, Μιχαίου προφήτου, Μαρκέλλου ἐπισκόπου Ἀπαμείας ἱερομάρτυρος.

Ἐν τῷ Ὅρθρῳ. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», τὸ ἀπολυτίκιον· «*Λαοὶ προσκιρτήσατε*» (δύς). Κανόνες, ὁ προεόρτιος μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*» καὶ ὁ τοῦ προφήτου εἰς 4 μετὰ στίχου· «*Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν*». Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν, ψάλλεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς, εἴτα ἡ αἵτησις καὶ τὰ καθίσματα τοῦ *Μηναίου*. Μετὰ τὴν ζ' ᾠδὴν, ψάλλεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς, εἴτα ἡ αἵτησις, τὸ προεόρτιον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον. Μετὰ τὴν η' ᾠδὴν, ψάλλεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς μετὰ τοῦ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*». Ἡ Τιμιωτέρα καί, μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν, ψάλλεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς. Μετὰ τὰ ἐξαποστειλάρια, οἱ ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν χῦμα ὡς ἐν τῷ *Ὡρολογίῳ*, τὸ «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῦμα, τὰ πληρωτικὰ καὶ τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν, μετὰ τῶν ἐξῆς στίχων πρὸ τοῦ β' καὶ γ'·

«Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου».

«Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυῖδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν· ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου».

Εἶτα, τὸ «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον καὶ τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῶν καθημερινῶν ἄνευ ἑορτῆς. Ἀπολυτίκια, τὸ προεόρτιον καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τὸ προεόρτιον· «Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Κοινωνικόν, τῆς ἡμέρας· «Ποτήριον σωτηρίου».

15. ΠΕΜΠΤΗ. Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ.

Πανηγυρίζουσιν αἱ ἱεραὶ μοναὶ ἀγίου Νεοφύτου, Χρυσορρόοιατίσσης, Τροοδιτίσσης, Τρικουκιωτίσσης καὶ Χρυσοκουρδαλιωτίσσης.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον· «Λαοὶ προσκιρτήσατε».

Κοντάκιον· «Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος» εἰς 6, δευτεροῦντες αὐτά.

Δόξα, καὶ νῦν: τῆς ἑορτῆς· «Θεαρχίῳ νεύματι», ὀκτάηχον, δίχορον.

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Θεός, ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με» καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.

Ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα: τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν, λαοί», μετὰ τῶν ἐξῆς στίχων πρὸ τοῦ β' καὶ γ'.

«Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος σου».

«Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυῖδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν· ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου».

Δόξα, καὶ νῦν: τῆς ἑορτῆς· «Ὅτε ἐξεδήμησας».

Ἀπολυτίκιον: τῆς ἑορτῆς· «Ἐν τῇ γεννήσει» (τρῖς).

Ἀπόλυσις· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Τῇ Πέμπτῃ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Ἐν τῇ γεννήσει» καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκιον: ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: τῆς ἑορτῆς δις ἕκαστον.

Ἀναβαθμοί: τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον: «Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ» (τρὶς), μετὰ τοῦ στίχου·

«Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου· καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου».

Εὐαγγέλιον: τῆς ἑορτῆς· «Ἀναστᾷσα Μαριάμ».

Ὁ ν' φαλμὸς (χῦμα). Δόξα· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.
«Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς ..., Ὅτε ἡ μετάστασις».

Κανόνες: οἱ δύο τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 ἕκαστος, ἀμφότεροι μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: ἡ ὑπακοὴ τῆς ἑορτῆς· «Μακαρίζομέν σε».

Ἀφ' ε' ᾠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι: «Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ».

Ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας, ἡ θ' ᾠδὴ τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν ἐξῆς μεγαλυναρίων πρὸ ἐκάστου εἰρμοῦ καὶ τροπαρίου·

Εἰς μὲν τὸν α' κανόνα· «Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε τὴν μόνην Θεοτόκον».

Εἰς δὲ τὸν β'· «Ἄγγελοι τὴν Κοίμησιν τῆς Παρθένου ὀρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς ἡ Παρθένος ἀπαίρει ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω».

Εἰς τὰ δύο δὲ τελευταῖα τροπάρια προτάσσεται τοῦ μεγαλυναρίου τὸ «Δόξα» καὶ τὸ «Καὶ νῦν».

Καταβασία: «Αἱ γενεαὶ πᾶσαι ..., Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι».

Ἐξαποστειλᾶριον: τῆς ἑορτῆς· «Ἀπόστολοι ἐκ περάτων» (τρὶς).

Αἶνοι: τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Τῇ ἐνδόξῳ Κοιμήσει σου» εἰς 4.

Δόξα, καὶ νῦν: τῆς ἑορτῆς· «Τῇ ἀθανάτῳ σου Κοιμήσει».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «Ἐν τῇ γεννήσει».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα: τῆς ἑορτῆς, ὡς ἀκολουθῶς:

Ἀντίφωνον α΄

«Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ,
εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

«Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

«Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ εἶδομεν, ἐν πόλει Κυρίου
τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

«Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ καὶ τὸ κατοικητήριον
αὐτοῦ ἐν Σιών».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β΄

«Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός».

«Δεδοξασμένα ἐλάληθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός».

«Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός».

«Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ·
ἡγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ὁ μονογενής».

Ἀντίφωνον γ΄

«Ἐτοίμη ἡ καρδιά μου, ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ καρδιά μου,
ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου».

«Ἐν τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν».

«Τί ανταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;».

«Ἐν τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν».

«ὦ Κύριε, ἐγὼ δοῦλος σός, ἐγὼ δοῦλος σός καὶ υἱὸς
τῆς παιδίσκης σου, διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου».

«Ἐν τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν».

Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός».

Ἀπολυτίκιον· «Ἐν τῇ γεννήσει».

Κοντάκιον· «Τὴν ἐν πρεσβείαις».

Ἀπόστολος· τῆς ἑορτῆς· «Τοῦτο φρονείσθω».

Εὐαγγέλιον· τῆς ἑορτῆς· «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ὥδης τοῦ α' κανόνος τῆς ἑορτῆς· «Αἱ
γενεαὶ πᾶσαι ..., Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι».

Κοινωνικόν· «Ποτήριον σωτηρίου».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα
ἡμῶν».

16. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἡ ἐξ Ἑδέσεως ἀνακομιδὴ τῆς ἀχειροποιήτου εἰκόνης
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἥτοι τοῦ ἁγίου Μανδηλίου, Διομήδους,
Σταματίου καὶ Ἀλκιβιάδου μαρτύρων, Δημητριοῦ νεομάρτυρος.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μανδηλίου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια
Μηναῖα*.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Δημητριοῦ εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἀπολυτίκια· «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου». Δόξα,
καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον· «Τὴν
ἄχραντον εἰκόνα σου». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Κανόνες, ὁ α'
τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «ὑπεραγία Θεο-
τόκε, σῶσον ἡμᾶς», ὁ τῆς εἰκόνης μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
δόξα σοι» καὶ ὁ τοῦ ἁγίου μετὰ στίχου· «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν», εἰς 4 ἑκάστος. Ἀπὸ γ' καὶ ς' ὥδης, τὰ τοῦ *Μηναίου*. Καταβασαίαι
δὲν ψάλλονται, ἀλλὰ μετὰ τὴν γ', ς', η' καὶ θ' ὥδην, ψάλλονται οἱ εἰρμοὶ
αὐτῶν. Ἡ Τιμιωτέρα στιχολογεῖται. Μετὰ τὰ ἐξαποστειλάρια τοῦ *Μηναί-
ου*, ἀναγινώσκονται οἱ ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν ὡς ἐν τῷ Ὡρολογίῳ, μεθ' οὓς

τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα, τὰ πληρωτικά, τὰ ἀπόστιχα, τὸ «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα, τῆς ἐορτῆς. Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός». Ἀπολυτίκια, τῆς ἐορτῆς, τῆς εἰκόνης καὶ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῆς ἐορτῆς. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, τοῦ ἁγίου Μανδηλίου. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

17. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Μύρωνος, Στράτωνος καὶ Φιλίππου μαρτύρων.

18. ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ (μετὰ τὴν ἐορτὴν). Φλώρου, Λαύρου καὶ Λέοντος μαρτύρων.

Ἦχος βαρύς. Ἑωθινὸν Η΄

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ΄ Ὡρα

Ἀπολυτίκιον· «Ἐν τῇ γεννήσει».

Κοντάκιον· «Τὴν ἐν πρεσβείαις».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα τοῦ βαρέος ἤχου 4, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἐορτῆς· «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος» (15ῃ Αὐγούστου) καὶ τὰ 3 τῶν ἁγίων· «Λίθοι τελειότατοι» (18ῃ Αὐγούστου).

Δόξα: τῆς ἐορτῆς· «Δεῦτε, φιλεόρτων τὸ σύστημα» (15ῃ Αὐγούστου).

Καὶ νῦν: τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ βαρέος ἤχου· «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης».

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν».

Ἀπόστιχα: τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, καὶ νῦν: τῆς ἐορτῆς· «Ὅτε ἐξεδήμησας» (15ῃ Αὐγούστου).

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου». Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς· «Ἐν τῇ γεννήσει».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρώτῃ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ βαρέος ἤχου, τὰ τριαδικά·

«Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια: «Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν·
«Ἐν τῇ γεννήσει».

Καθίσματα: τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα (18ῃ
Αὐγούστου), ἥτοι διὰ μὲν τὴν α' στιχολογίαν· «Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου»,
διὰ δὲ τὴν β'· «Κελεύσει τοῦ κτίστου σου».

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ βαρέος ἤχου καὶ ἅπαντα
ἡ τάξεις τοῦ ἑωθινοῦ (H) Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος, ὁ α' τῆς ἑορτῆς ἄνευ εἰρμῶν καὶ ὁ τῶν ἁγίων,
εἰς 4 ἕκαστος.

Ἀπὸ γ' ὥδῃς: τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· «Τὴν ἐν πρεσβείαις», τὸ κάθισμα
τῶν ἁγίων· «Τοὺς σοφοὺς ἀριστέας». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ μεθέορτον·
«Ἡ Θεὸν συλλαβοῦσα».

Ἀφ' ς' ὥδῃς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον
τῆς ἡμέρας.

Καταβασίαι: «Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ».

Ἡ Τιμιωτέρα καὶ ἡ καταβασία· «Αἱ γενεαὶ πᾶσαι ..., Νενίκηνται τῆς
φύσεως οἱ ὅροι».

Ἐξαποστειλάρια: τὸ H' ἀναστάσιμον· «Δύο ἀγγέλους βλέψασα» καὶ τὸ
μεθέορτον· «Τῶν ἀποστόλων ὁ δῆμος».

Αἶνοι: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Τῇ ἐνδόξῳ κοι-
μήσει σου» (15ῃ Αὐγούστου) εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·
«Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ
ἀγιάσματός σου».

«Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυῖδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν· ἐκ
καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου».

Δόξα: τὸ H' ἑωθινόν· «Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα».

Καὶ νῦν: «Υπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα: τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ· «... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν» εἰς τὸ β'.

Εἰσοδικόν: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Ἀπολυτίκια: «Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου», «Ὡς ἐν τῇ γεννήσει», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον: «Τὴν ἐν πρεσβείαις».

Ἀπόστολος: τῆς Κυριακῆς Ἡ' Ἐπιστολῶν· «Παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τοῦ ὀνόματος».

Εὐαγγέλιον: τῆς Κυριακῆς Ἡ' Ματθαίου· «Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολὺν ὄχλον». Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν: «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθῆτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι Θ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Θ' ἐβδ. Ματθαίου.

19. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἀνδρέου τοῦ Στρατηλάτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 2593 μαρτύρων.

20. ΤΡΙΤΗ. Σαμουὴλ προφήτου, Σεβήρου μάρτυρος, Ῥηγίνου καὶ Ὁρέστου μεγαλομαρτύρων, Λουκίου βουλευτοῦ μάρτυρος.

Αἱ ἀκολουθίαι τῶν ἁγίων Ῥηγίνου, Ὁρέστου καὶ Λουκίου εὐρίσκονται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

21. ΤΕΤΑΡΤΗ. Θαδδαίου ἀποστόλου, Βάσσης καὶ τῶν τριῶν τέκνων αὐτῆς μαρτύρων.

22. ΠΕΜΠΤΗ. Ἀγαθονίκου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ἀνθούσης καὶ Ἀθανασίου ἐπισκόπου μαρτύρων.

23. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, Εἰρηναίου ἐπισκόπου Λουγδούνου, Καλλινίκου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ἐξαιρουμένων ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς λιτῆς, καὶ ἐν τῷ Ὅρθρῳ τοῦ πολυελέου, τοῦ μετ' αὐτὸν καθίσματος, τοῦ ἀντιφώνου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς.

Σημεῖωσις: Ἐφεξῆς, μέχρι καὶ τῆς 21ης Σεπτεμβρίου, φάλλονται κατὰ τὰς Κυριακάς καὶ ἑορτάς αἱ καταβασαίαι· «Σταυρὸν χαράξας». Κοντάκιον δὲ μέχρι καὶ

τῆς 12ης Σεπτεμβρίου, ψάλλεται τὸ «*Ἰωακείμ καὶ Ἄννα*», ἐξαιρουμένων τῆς 31ης Αὐγούστου, τῆς 1ης καὶ τῆς 7ης Σεπτεμβρίου, καθ' ἃς ψάλλεται τὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

24. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Εὐτυχοῦς ἱερομάρτυρος, Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ ἱερομάρτυρος, ἀνακομιδῇ τῶν λειψάνων Διονυσίου Αἰγίνης.

25. ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Τίτου ἀποστόλου, ἀνακομιδῇ τῶν λειψάνων τοῦ ἀποστόλου Βαρθολομαίου, Κωνσταντίας ὁσίας τῆς ἐν Πάφῳ.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ὁσίας Κωνσταντίας εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Ἦχος πλ. δ'. Ἐωθινὸν Θ'

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὦρα

Ἀπολυτίκια· «*Ἀπόστολοι μάρτυρες*». Δόξα· «*Μνήσθητι, Κύριε*».

Κοντάκιον· «*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα τοῦ πλ. δ' ἤχου 4, τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἀποστόλου Βαρθολομαίου· «*Τὸν πολύφωτον ἥλιον*» καὶ τὰ 3 τοῦ ἀποστόλου Τίτου· «*Μίαν τρισυπόστατον*».

Δόξα: τοῦ ἀπ. Βαρθολομαίου· «*Ἐστησας ἐν θαλάσῃ*».

Καὶ νῦν: τὸ α' θεοτοκίον τοῦ πλ. δ' ἤχου· «*Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν*».

Εἵσοδος. «*Φῶς ἱλαρὸν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· «*Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν*».

Ἀπόστιχα: τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα: τοῦ ἀπ. Τίτου· «*Τῆς ἐκλογῆς τοῦ σκεύους*».

Καὶ νῦν: τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «*Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου*».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «*Ἐξ ὕψους κατήλθες*». Δόξα, τῶν ἀποστόλων· «*Ἀπόστολοι ἅγιοι*». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «*Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*».

Ἀπόλυσις: «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ πλ. δ' ἤχου, τὰ τριαδικά· «*Ἀξιὸν ἐστίν*», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὁρθρος

Ἀπολυτίκια: ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: τὰ ἀναστάσιμα.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ πλ. δ' ἤχου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ (Θ') Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῶν ἀποστόλων, ἀμφότεροι μετὰ στίχου· «Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν», εἰς 4 ἕκαστος.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: τὸ κάθισμα τοῦ ἀπ. Βαρθολομαίου· «Ἡ κάθοδος τῶν σῶν». Δόξα, τοῦ ἀπ. Τίτου· «Ὡσπερ ἄστρον ἡλίω». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Χαῖρε, θρόνε πυρίμορφε».

Ἀφ' ς' ᾠδῆς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Καταβασίαι: «Σταυρὸν χαράξας».

Ἡ Τιμιωτέρα καὶ ἡ καταβασία· «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε».

Ἐξαποστειλάρια: τὸ Θ' ἀναστάσιμον· «Συγκεκλησμένων, Δέσποτα», τοῦ ἀπ. Βαρθολομαίου· «Τὴν ἱερὰν κατάθεσιν», τοῦ ἀπ. Τίτου· «Μύστα τῆς θείας χάριτος» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Σὺν ἀσωμάτοις τάξεσι».

Αἶνοι: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 προσόμοια τῶν ἀποστόλων· «Θεῖον ἐπαφῆκέ σε», μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν».

«Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα».

Δόξα: τὸ Θ' ἑωθινόν· «Ὡς ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων».

Καὶ νῦν: «Υπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν: τῆς Κυριακῆς.

Ἀπολυτίκια: «Ἐξ ὕψους κατήλθες», «Ἀπόστολοι ἅγιοι», τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον: «Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννα».

Ἀπόστολος: τῆς Κυριακῆς Θ' Ἐπιστολῶν· «Θεοῦ ἐσμεν συνεργοί».

Εὐαγγέλιον: τῆς Κυριακῆς Θ' Ματθαίου· «*Ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητάς*».

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*», «*Ἄξιόν ἐστιν*».

Κοινωνικόν: «*Αἰνεῖτε τὸν Κύριον*».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», «*Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν*».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι *Γ' ἐβδ.* Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια *Γ' ἐβδ.* Ματθαίου.

26. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας μαρτύρων.

27. ΤΡΙΤΗ. Ποιμένος ὁσίου, Λιβερίου πάπα Ῥώμης, Φανουρίου νεοφανοῦς μάρτυρος, Χρυσοστόμου ἐπισκόπου Σμύρνης ἱερομάρτυρος († 1922).

28. ΤΕΤΑΡΤΗ. Μωϋσέως ὁσίου τοῦ Αἰθίοπος, Ἄννης τῆς προφήτιδος, Ἀρκαδίου ἐπισκόπου Ἀρσινόης.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἀρκαδίου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

29. ΠΕΜΠΤΗ. Μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς κεφαλῆς τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Νηστεία (ἀποχὴ οἴνου καὶ ἐλαίου).

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Πρὸ τοῦ β' καὶ γ' προσομοίου τῶν ἀποστίχων, λέγονται οἱ ἑξῆς στίχοι·

«*Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὥσει κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται*».

«*Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπιδί ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ*».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Καταβασίαι· «*Σταυρὸν χαράξας*».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τὰ ἐπὶ μνήμῃ ἐορταζομένου ἁγίου. Κοντάκιον· «*Ἰωακείμ καὶ Ἄννα*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, τοῦ Προδρόμου. Κοινωνικόν· «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*».

30. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἀλεξάνδρου, Παύλου καὶ Ἰωάννου πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως, Βρυαίννης ὁσίας.

31. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ κατάρθεσις τῆς τιμίας ζώνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Πρὸ τοῦ β' καὶ γ' προσομοίου τῶν ἀποστίχων, λέγονται οἱ ἐξῆς στίχοι·

«*Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου*».

«*Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος*».

Τὸ δὲ ἀπολυτίκιον λέγεται ἅπαξ.

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», τὸ ἀπολυτίκιον δίδυ. Κανόνες, οἱ δύο τῆς Θεοτόκου, ὁ α' μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ ὁ β' ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4, μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια ἀμφοτέρων· «*Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*». Καταβασίαι· «*Σταυρὸν χαράξας*».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τὰ ἐπὶ μνήμῃ ἑορταζομένου ἁγίου. Ἀπολυτίκια, τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «*Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου, Θεοτόκε*». Απόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*», «*Ἄξιόν ἐστιν*». Κοινωνικόν· «*Ποτήριον σωτηρίου*».